

พระราชกฤษฎีกา

กำหนดเขตที่ดินในบริเวณที่ที่จะเวนคืน
เพื่อขยายทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๑๑๕ สายหนองบัว - ท่าตะโก
ตอนอำเภอหนองบัว - พนมรอก

พ.ศ. ๒๕๓๗

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๐ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๑๗ เป็นปีที่ ๔ธ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้า ฯ ให้ ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดเขตที่ดินในบริเวณที่ที่จะเวนคืน เพื่อขยายทางหลวงแผ่นดิน หมายเลข ๑๑๑៩ สายหนองบัว - ท่าตะโก ตอนอำเภอหนองบัว - พนมรอก ในท้องที่อำเภอ หนองบัว และอำเภอท่าตะโก จังหวัดนครสวรรค์

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๗๕ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และมาตรา ๖๘ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติทางหลวง พ.ศ. ๒๕๓๕ ประกอบกับมาตรา ๕ วรรคสาม และมาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยการเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ พ.ศ. ๒๕๓๐ จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ ให้ตราพระราชกฤษฎีกาขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชกฤษฎีกานี้เรียกว่า "พระราชกฤษฎีกากำหนดเขตที่ดินในบริเวณที่ที่จะ เวนคืน เพื่อขยายทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๑๑៩ สายหนองบัว - ท่าตะโก ตอนอำเภอหนองบัว - พนมรอก พ.ศ. ๒๕๓๗" มาตรา ๒ พระราชกฤษฎีกานี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

มาตรา ๓ พระราชกฤษฎีกานี้ให้ใช้บังคับได้มีกำหนดสี่ปี

มาตรา ๔ ให้อธิบดีกรมทางหลวงเป็นเจ้าหน้าที่เวนคืนตามพระราชกฤษฎีกานี้

มาตรา ๕ เขตที่ดินในบริเวณที่ที่จะเวนคืนตามพระราชกฤษฎีกานี้ อยู่ในท้องที่อำเภอหนองบัว และอำเภอท่าตะโก จังหวัดนครสวรรค์ มีส่วนกว้างสองร้อยยี่สิบเมตร ทั้งนี้ ภายในแนวเขตตาม แผนที่ท้ายพระราชกฤษฎีกานี้

มาตรา ๖ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมรักษาการตามพระราชกฤษฎีกานี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

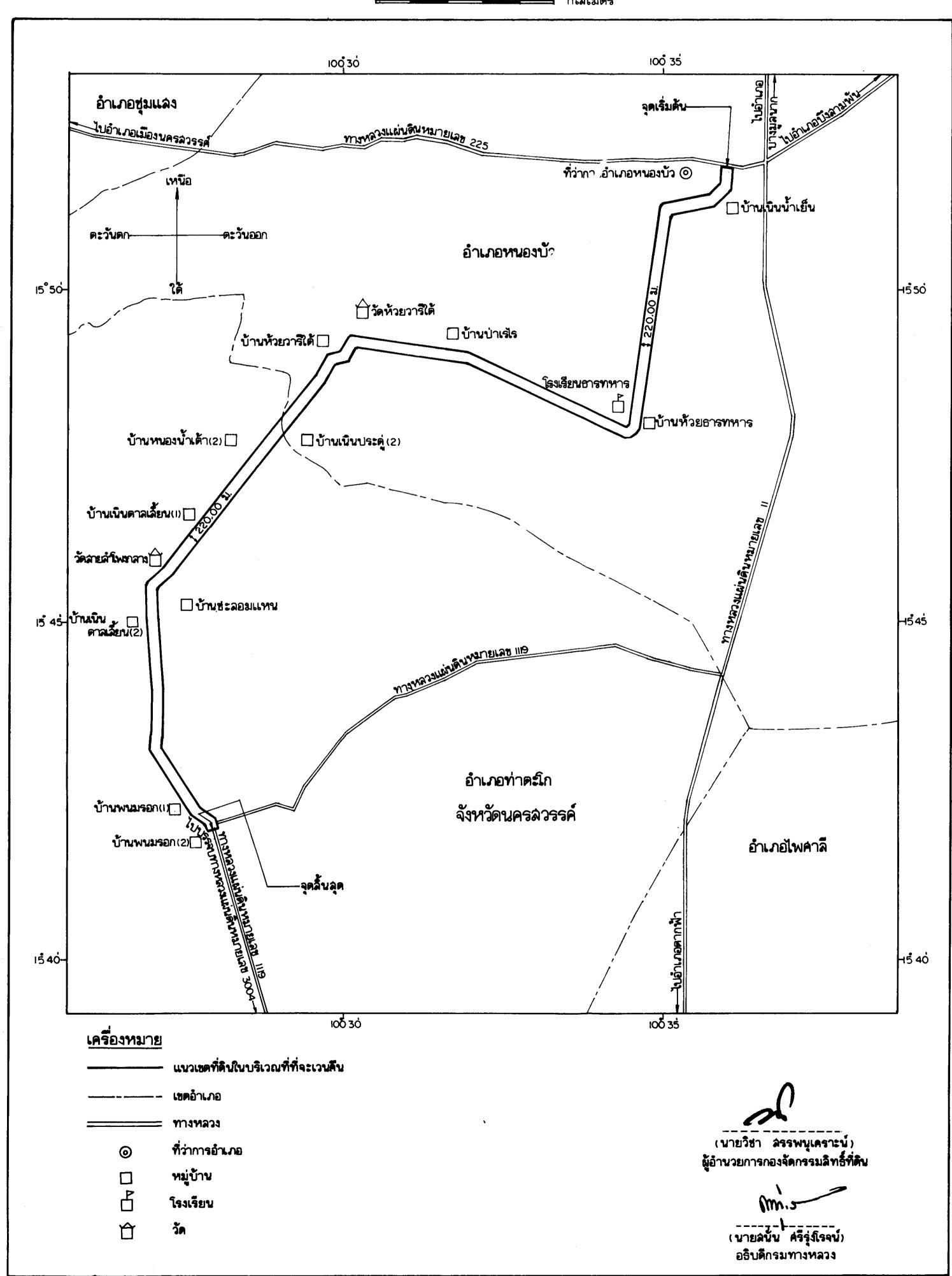
ชวน หลีกภัย

นายกรัฐมนตรี

แผนที่ท้ายพระราชกฤษฎีกา กำหนดเขตที่ดินในบริเวณที่ที่จะเวนคืน เพื่อขยายทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 1119 ลายหนองบัว - ท่าตะโก

ดอนอำเภอหนองบัว - พนมรอก

พ.ศ. 2537 มาตราล่วน เ : 100,000 0 1 2 3 4 5 กิโลเมตร

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชกฤษฎีกาฉบับนี้ คือ เนื่องจากมีความจำเป็นจะต้องขยายทางหลวง แผ่นดินหมายเลข ๑๑๑៩ สายหนองบัว - ท่าตะโก ตอนอำเภอหนองบัว - พนมรอก ในท้องที่อำเภอหนองบัว และอำเภอท่าตะโก จังหวัดนครสวรรค์ เพื่ออำนวยความสะดวกและความรวดเร็วแก่การจราจร และการขนส่ง อันเป็นกิจการสาธารณูปโภค ในการนี้สมควรกำหนดเขตที่ดินในบริเวณที่ที่จะเวนคืนในท้องที่ดังกล่าว เพื่อให้ เจ้าหน้าที่หรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมายจากเจ้าหน้าที่มีสิทธิเข้าไปทำการสำรวจและเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับ อสังหาริมทรัพย์ที่จะต้องเวนคืนที่แน่นอน จึงจำเป็นต้องตราพระราชกฤษฎีกานี้